

L'ALT EMPORDÀ

joan ferrerós

Amenitats immobiliàries | Aquest estiu del 2011 a l'Alt Empordà –espai turístic, com l'Empordà sencer i com tot el país– ha donat facilitats per a l'accés a l'apartament, a la vil·la, al bungalow o al xalet. Per a la compra, no per al lloguer. El lloguer s'ha mantingut en uns estàndards similars als estius de quan no hi havia crisi o encara no se'n parlava. El francès o el barceloní que llogava ho segueix fent perquè continua passant el lleure estival a la costa, però el que no fa aquest turista –o ho fa poc– és comprar, perquè té menys calés, perquè l'accés a la hipoteca ha estat restringit o perquè veu que els habitatges van baixant de preu i s'espera. Esperar-se rere el canyer a l'aguait, a més, possibilita el tret precís a l'immoble que s'ha de vendre amb presses perquè el propietari té un mal de ventre monetari: feina precària, impossibilitat de fer front a les lletres del crèdit i, ja se sap, els mesos es toquen... Per això s'han pogut i es poden adquirir pisos urbans, però sobretot segones residències, a molt bon preu. Bé: potser senzillament al preu just del qual no s'haurien d'haver mogut si, gràcies a l'Estat, als bancs i a la inconsciència

personal, no s'hagués pensat tothom que era ric pel simple fet de respirar. Aquest estiu, i de moment també, les agències intermediàries entren amb facilitat a la roda del regateig –«en demanen tant, però el donarien per...; vostè, quant en pagaria?»–, la qual cosa obre la porta a ofertes a la baixa. En el vessant empordanès de l'Albera s'ha venut una casa, a prop de poble, amb 3.000 m² de solar, per 90.000 €: regalada, si tenim present que sortia a la venda per 150.000 €, que ja era un molt bon preu.

Amenitats en restaurants | No diríem pas que arreu, però sí que en molts restaurants aquest juliol i agost han seguit una tendència que ja s'havia manifestat al llarg de la primavera i fins i tot del darrer hivern. Per dir-ho de pressa, les racions han augmentat en qualitat i quantitat, els preus s'han moderat i el servei –eficàcia i amabilitat– ha millorat. Quan diem *restaurants* ens referim, a més dels clàssics de tot l'any, a tota classe d'establiments dedicats a l'oferta alimentària, servida en barra o taula, que proliferen i són tan diversos en l'època estival. Els menús econòmics –l'oferta estel·lar en les nostres latituds– s'han flexibilitzat; els *contorni* dels peixos i filets de la carta, gràcies a un servei servicial, han pogut ser «personalitzats» amb facilitat insòlita; la clientela s'ha vist sovint sorpresa amb un aperitiu, entreteniment, etc. que, més enllà de les austeres olives

amb pinyol, els ha amenitzat l'espera del primer plat. Segurament la *ditxosa* crisi ha predisposat el món de la restauració –una de les bases del turisme– no només a servir-se del client més o menys afamat, sinó també a servir-lo. A veure quant dura

EL BAIX EMPORDÀ

gerard prohías

L'estiu a l'Empordanet: platges i carreteres plenes | Realment, em costaria de trobar un títol més obvi per a la crònica, però ara que la tardor s'acosta em permeto de renegar una mica de la massificació que vivim a l'estiu. I ja sé que fa lleig criticar allò que ens dona el menjar; tinc clar que si no fos pels forasters estivals, de nosaltres potser ja no en cantaria ni gall ni gallina. L'indignat que clandestinament porto a dins, però, se'm rebel·la, pren el ritme del teclat de l'ordinador i em dicta aquestes línies plenes de suor i cansament. Ho confesso: a mi m'agrada moltíssim anar a la platja, és una de les coses que més m'agrada, però massa sovint durant la canícula aquest fet tan natural en els habitants dels pobles costers se'm regira i esdevé un infern. L'indignat atia el foc i em matxuca.

>> Turistes entrant en un apartament.

ACN - TANIA TAPIA

>> Els cuiners del restaurant, a la cuina d'El Bulli.

GUMÀ, VIOLETA - ACN

>> Turistes a la platja.

ARXIU ACN